

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 014953 16 Кж
Бања Лука, 10.11.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Р.Р., у поступку признања и извршења кривичне пресуде иностраног суда – Другог Основног суда у Београду број 1 К бр. 15483/10 од 03.06.2014. године, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Г.М. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 014953 15 Кв 2 од 08.09.2016. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали републички тужилац Бранка Милошевић, осуђени и његов бранилац, дана 10.11.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Р.Р. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 014953 15 Кв 2 од 08.09.2016. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 014953 15 Кв 2 од 08.09.2016. године, одлучено је да се признаје и да ће се извршити правоснажна пресуда Другог Основног суда у Београду број 1 К бр. 15483/10 од 03.06.2014. године, којом је Р.Р. оглашен кривим због кривичног дјела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика Републике Србије, што одговара кривичном дјелу тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске, тако да му је том пресудом, за то кривично дјело, изречена казна затвора у трајању од 9 (девет) мјесеци, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору почев од 10.01.2006. године до 11.01.2006. године.

Против наведеног рјешења бранилац осуђеног је благовремено изјавила жалбу због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се осуђеном изрећи мања казна.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа бранилац осуђеног је изложила жалбу и остала код приједлога изнесеног у жалби, осуђени је у цијелости подржао жалбу свог браниоца, док је републички тужилац предложила да се жалба браниоца осуђеног одбије као неоснована и потврди првостепена пресуда.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде, из сљедећих разлога:

Жалбом браниоца осуђеног истиче се да приликом одмјеравања казне, првостепени суд није цијенио чињеницу да је осуђени сада породичан човјек (уназад годину дана живи у ванбрачној заједници), те да је оболио од карцинома плућа, као нове олакшавајуће околности на страни осуђеног.

Изнесени жалбени приговори нису основани.

Наиме, одредбом члана 404. став 2. у вези са ставом 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) прописано је да ће суд извршити правоснажну пресуду иностраног суда у односу на санкцију коју је изрекао тај суд, ако је то предвиђено међународним уговором и ако санкцију изрекне и домаћи суд према кривичном законодавству Републике Српске, док је чланом 68. став 3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 53/09), прописано да је домаћи суд везан чињеничним стањем утврђеним у страниој пресуди и да ће у изреци пресуде коју доноси унијети потпуну изреку из стране пресуде и изрећи санкцију према домаћем кривичном законодавству. Надаље, у поступку признања правоснажне пресуде иностраног суда, приликом одмјеравања казне, цијене се само околности које су постојале у вријеме доношења те пресуде, а не и оне које су настале након тога.

У конкретном случају, за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, за које је побијаном пресудом Р.Р. осуђен, прописана је казна затвора од 1 (једне) до 8 (осам) година. Након објављивања пресуде Другог Основног суда у Београду, којом је осуђеном изречена казна затвора у трајању од 9 (девет) мјесеци, јавни тужилац, осуђени и његов бранилац су изјавили да су задовољни са пресудом и да се одричу права на жалбу, док је у поступку признања те пресуде, Окружни суд у Бањој Луци, цијенио све околности релевантне за одлуку о казни, утврђене на страни осуђеног од стране Другог Основног суда у Београду.

Према томе, обзиром да је Окружни суд у Бањој Луци приликом одмјеравања казне осуђеном, цијенио све околности утврђене од стране Другог Основног суда у Београду, те обзиром да су околности наведене у жалби браниоца осуђеног, које се односе на његове породичне прилике и на његово здравствено стање, настале након доношења пресуде Другог Основног суда у Београду, то, и по оцјени овог суда, казна затвора у трајању од 9 (девет) мјесеци, која је побијаном пресудом изречена осуђеном, је у свему примјерена тежини почињеног дјела, степену кривичне одговорности осуђеног и околностима под којима је то дјело починио и да је та казна потребна ради остваривања сврхе

кажњавања прописане у члану 28. КЗ РС, како са аспекта генералне, тако и са аспекта специјалне превенције.

Из наведених разлога, жалба браниоца осуђеног није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић